

Rocznica zawieszenia „Dzwonu pokoju i przyjaźni“

(f) BERLIN (PAP). W środę odbyły się we Frankfurcie nad Odrą uroczystości z okazji pierwszej rocznicy zawieszenia „Dzwonu pokoju i przyjaźni“

Na cześć II Zjazdu PZPR

Już ponad 500 racjonalizatorów ZiSPO odpowiedziało na apel Breguly

(f) Apel tokarza Zakładów Przemysłu Metalowego im. Józefa Stalina w Poznaniu — Antoniego Breguly do racjonalizatorów w całej Polsce o złożenie co najmniej jednego wniosku racjonalizatorskiego w czynie przedzjazdowym, spotkał się z żywym odzewem robotników ZiSPO.

Już ponad 500 racjonalizatorów Zakładów postanowiło dla uczczenia II Zjazdu Partii złożyć co najmniej po jednym projekcie usprawnienia produkcji.

Do dnia 26 bm. 93 racjonalizatorów ZiSPO złożyło łącznie 135 opracowanych projektów.

Na apel Franciszka Klaji

Ostatnio — dla pogłębienia swych osiągnięć uzyskanych w czynie przedzjazdowym — wiele dalszych zakładów podjęło dla uczczenia II Zjazdu Partii inicjatywę Klaji.

Już w pierwszych dniach pracy pod hasłem Klaji w Krakowskich Zakładach Wytwarzających Podzespoły Telekomunikacyjnych znacznie podniosła się wydajność robotników oraz zmniejszył się o blisko 20 procent odsetek braków. Uzyskano również duże oszczędności surowca.

Hasło Klaji podjęły także brygady ślusarskie i blacharskie Zakładów Azotowych im. Dzierżyńskiego w Tarnowie oraz niektóre oddziały Krakowskiej Fabryki Wytwarzających Błazniane.

Wiecej superfosfatu dla rolnictwa

2.568 ton superfosfatu dali już ponad swoje zadania w

Montaż korpusu nagrzewnic i pancerza II wielkiego pieca w Hucie im. Lenina zakończony

(f) Montaż wielkiego, blisko 67-metrowej wysokości stalowego korpusu II wielkiego pieca w Hucie im. Lenina, oraz trzech towarzyszących mu nagrzewnic został zakończony na kilkanaście dni przed zaplanowanym terminem. Sukces uzyskany został dzięki ambitnej postawie całej załogi, na czoło której wybijają się brygady — Stanisława Włodarskiego i Jana Nowińskiego. Przy pracach

Prasa angielska o konferencji pięciu

(f) LONDYN (PAP). Dziennik „Star“ zamieszcza artykuł wstępny, w którym popiera propozycję ministra spraw zagranicznych ZSRR Molotowa w sprawie zwolnienia konferencji pięciu mocarstw dla złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych. W swym oświadczeniu na konferencji berlińskiej — pisze „Star“ — minister Molotov stwierdził, że domaga się zwolnienia konferencji pięciu mocarstw, ponieważ jest przekonany, że konferencja taka przyniesie się m. in. do stworzenia warunków umożliwiających rozwinięcie handlu międzynarodowego. Minister Molotov dodał, że jest konferencja pięciu mocarstw mogłaby utworzyć drogę do rozwiązania handlu między Chinami a krajami zachodnimi, to perspektywę zapewnienia pokoju na Dalekim Wschodzie stałyby się niewątpliwie lepsze. W zakończeniu „Star“ wzywa Stany Zjednoczone, aby uznały rząd Chińskiej Republiki Ludowej, jak tego wymaga zdrowy rozsądek.

(f) LONDYN (PAP). Komentując problemy stojące przed konferencją ministrów spraw zagranicznych w Berlinie, angielski dziennik „Daily Express“ podkreśla w artykule redakcyjnym, że Anglia „powinna użyć swych wpływów, aby doprowadzić do zwolnienia konferencji z udziałem Chin“. Dziennik stwierdza, że „uregulowanie spornych problemów na Dalekim Wschodzie nie jest możliwe bez udziału Chin“.

Zwołanie konferencji pięciu mocarstw jest możliwe i celowe

Trzeci dzień obrad konferencji berlińskiej

Separatystyczne narady ekspertów mocarstw zachodnich

W. Molotov przyjął działy państwowych NRD

Jeden z ministrów ZSRR

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Wobec

Nie wszystkie jeszcze możliwości wykorzystano

ŁÓDŹ (kor. wł.). Łódźki przemysł metalowy zaplanował wykonanie w roku 1954 w ramach produkcji ubocznej artykułów powszechnego użytku wartości 3 milionów 760 tys. zł. Poważne ilości tych artykułów dzięki zobowiązaniom podjętym przez załogi dla uczczenia II Zjazdu zostały już wykonane.

Dzięki pracy takich robotników jak Ryszard Wierucki, Tadeusz Piórkowski, Bolesław Karasiński z Łódzkiego Zakładu Maszyn Włókienniczych, zakłady te mogły przedterminowo zaopatrzyć rynek w odlewy piecowe.

Nie wszystkie jednak jeszcze fabryki łódzkie zajęły się dostatecznie sprawą produkcji

ubocznej. A przecież np. w Zakładach M-3, w wyniku zmiany asortymentu produkcji, park maszynowy wykorzystany jest za ledwie w 50 proc., w zakładach im. Strzelczyka istnieją poważne rezerwy produkcyjne w odlewni itp.

W niektórych zakładach jak np. w M-3 ani dyrekcja, ani organizacja partyjna nie zainteresowały się w ogóle możliwościami uruchomienia produkcji ubocznej. A w Zakładach Kino-technicznych mimo że wykonano już 39 prototypów artykułów powszechnego użytku, zakłady nie uruchomiły.

Niewłaściwie do produkcji ubocznej odnosi się Centralny Zarząd Teletechniki, który zni-

Wieczór poświęcony pamięci J. Tuwima w Moskwie

(f) MOSKWA (PAP). Staraniem zarządu Związku Pisarzy Radzieckich odbył się 26 bm. w Moskwie uroczysty wieczór poświęcony życiu i twórczości Juliana Tuwima.

W przedmówieniu pisał: „I pociągnę: I. Erenburg, N. Asiejew, M. Swietłowa, S. Szczepanow, G. Leonide, Wanda Wasilewska i inni oraz ambasador PRL w Moskwie W. Lewikowski i radca ambasady A. Malecki.

Wieczór zajął I. Erenburg, który mówił o potęgnej sile poezji tuwimowskiej, o szlachetnej postaci płomiennego poety - patrioty, o głębokim wizerunku Tuwima z życiem narodu polskiego. I. Erenburg podkreślił, że J. Tuwim był wielkim przyjacielem Związku Radzieckiego.

Referat o życiu i twórczości J. Tuwima wygłosił poeta radziecki S. Kirsanow.

Następnie podzielił się z zebranymi wspomnieniami o Julianie Tuwimie Wanda Wasilewska.

Wspomnienia o Julianie Tuwimie wygłosił poeci S. Szczepanow, G. Leonide i inni. Zebrani z ogromnym zainteresowaniem wysłuchali przebiegów wierszy Tuwima na język rosyjski, dokonywanych i recytowanych przez poetów N. Asiejewa, M. Swietłowa, W. Lewika, S. Gorodeckiego. Tuwimowskie przekłady klasyków rosyjskich — Puszkina i Niekrasowa oraz poetów radzieckich odczytał przebywający w Moskwie W. Woroszyłski i polscy studenci — słuchacze Instytutu Literacji im. Gorkiego.

Remonty domów kieleckich

KIELCE (kor. wł.). Poważnie wzrosły w br. fundusze na remonty domów mieszkalnych w Kielcach. W 1954 roku zostanie na ten cel wydakowanych 5,5 miliona złotych. Z sumy tej blisko 4 miliony zł przeznacza się na remonty zabezpieczające mieszkania przed zniszczeniem (jest to suma pięciokrotnie wyższa od kwoty wydakowanej na remonty w 1952 roku).

Prezydium MRN w Kielcach zleciło już Miejskiemu Przedsiębiorstwu Remontowo-Budowlanemu wykonanie remontów w 94 budynkach obejmujących 1900 izb. Przewiduje się, że w roku bieżącym remonty zostaną dokonane co najmniej w 150 budynkach. R. S.

Przeszło tysiąc kg lososia złowiły kutry „Arki“

(a) GDYNIA. Mimo ciężkich warunków atmosferycznych, rybacy 9 kutrów zespołu lososiewego „Arki“ złowili na Bałtyku i dostarczyli do swej bazy 1077 kg łych cennych ryb. Najwięcej, bo przeszło 300 kg lososia, złowiła załoga kutra „Wł. 70“, gdzie zsymprem jest ob. Włokow.

Przodującą w połowach kuterów sukcesy swe uzyskał dalego, że często przez kilka dni nie schodzili z łowisk, utrzymując ścisłą łączność z bazą i naukowcami Morskiego Instytutu Rybackiego. (PAP)

Czułość nie ma nic wspólnego z asekuranctwem

Partia nasza wymaga od wszystkich członków partii, a zwłaszcza od kierowniczych działaczy partyjnych, państwowych i gospodarczych, w co-dziennym swej pracy kierowali się zasadami czułości rewolucyjnej. Czułość rewolucyjna jest bronią, która pozwala nam demaskować i unieszkodliwiać wrogie elementy usiłujące brudzić, niszczyć to, co z takim wysiłkiem budują miliony mas.

Szczególnie uważnie i wnikliwie podchodzić należy do spraw personalnych. Względem akt personalnych pracowników, ocena ich postawy w przeszłości, jest więc elementarnym obowiązkiem kierownika decydującego o doborze i rozstawieniu kadr. Zwłaszcza, że zdarzają się jeszcze wśród kierowniczych działaczy wypadki lekceważenia tego podstawowego obowiązku. Przykładem służyć może fakt powierzenia ewidencji wojskowej w Lubelskim Zjednoczeniu Instalacji Przemysłowych członkowi karzanemu w 1947 r. za usiłowanie przepełnienia funkcjonariusza MO. A przecież wystarczył przejrzyć akt personalny, aby przekonać się, że kandydat nie odpowiada na to stanowisko.

Ankieta personalna, życiorys, to oczywiście bardzo istotny element w ocenie kadr. Nie wolno jednak sprowadzać sprawy wyłącznie do wyglądu w aktach personalnych. O tym, na jakim od-cinku pracy, na jakim stanowisku postawić danego człowieka, decyduwać można jedynie na podstawie opinii wyrobionej w sposób wszechstronny, uwzględniającej zarówno przeszłość danego człowieka, jak i obecną jego postawę — jego stosunek do pracy i walki, jaką toczy

w Gdańsku, przedsiębiorstwa, które z powodzeniem zorganizował jako pełnomocnik Woj. Rady Narodowej. Akta tow. Juszkiewicza wpadły w ręce jed- go z instruktorów KW w Gdań- sku, tow. Maceluka. Tow. Maceluk nie zajął się oceną dzia- łalności tow. Juszkiewicza w ci- gu rocznego okresu organizacji przedsiębiorstwa. Nie zwrócił też uwagi na te dane ankie- towe, które mówiły o patriotyz- mie tow. Juszkiewicza, o jego przywiązaniu do partii. Prze- szliżnął się nad danymi z o- kresu polityki Juszkiewicza w ZSRR w czasie wojny, że słu- żył w Dwiżii Kosciuszowskiej i I Armii. Nie zauważył kilku od- pachniń z okresu po wyzwo- leniu. Jedyny fakt, na którym instruktor KW zatrzymał się to- ten, że tow. Juszkiewicz przez- rok w okresie przedwojennym brał złecone prace pomocnicze dla jednego z sanacyjnych in- stytutów pseudonaukowych. To wystarczyło, by uznać jego kan- dydaturę za niedopuszczalną na stanowisko kierownika przed- siębiorstwa ogrodniczego. Wy- tworzone wokół osoby tow. Jus- kiewicza ciężka atmosfera nie- ułności sprawę wyjaśniono do- piero wówczas, gdy napisał on list do Warszawy.

Fakty te są szczególnie jas- skrawe. W niejedynej jednak ko- mórce naszego aparatu gospo- darczego i państwowego wy- pada się w podobny sposób roz- strzygać o doborze kadr. Czyż trzeba dowodzić, że jest to z gruntu szkodliwe, że prowadzi niejednokrotnie do załamania się poszczególnych ludzi, że po- dobne kryteria nie mają nic wspólnego z czułością rewolu- cyjną?

„Nie czas jest bynajmniej na jakąkolwiek demobilizację — mówił na IV Plenum KC towa- rzysz Bień. — Zadanie wzmo- żenia czułości rewolucyjnej w całym naszym życiu i na odcinku gospodarczym w szczególności, stoi w całej pełni. Trzeba jednak jedno- cześnie walczyć z wszelki- mi przejawami przemienia- nia czułości w karykaturę, usuwania i piętnowania ludzi, którzy na to nie zasłużyli, nie uwzględniania ich obecnej po- stawy i obecnej pracy.“

Czułość w polityce kadro- wej wymaga kierowania się przy doborze i rozstawieniu kadr zaówno kwalifikacjami zawodowymi, jak i polityczny- mi poszczególnych pracow- ników. Wymaga ona znajomości

Umożliwienie każdemu oby- watelowi pracy na stanowisku, odpowiadającym jego kwalifi- kacji zawodowej i politycznym, wnikliwe sprawdzanie rozwoju kadr w toku ich codziennej pracy, zapewnienie atmosfery sprzyjającej wzrostowi ich po- ziomu politycznego a jednocześnie niesłabnącej czułości re- wolucyjnej — oto warunki, któ- rych spełnienie nie pozostawia miejsca dla asekuranctwa w po- lityce kadrowej.

MARIA ARASIMOWICZ

POM-y przyspieszają remonty zimowe

(f) W warsztatach napraw- czych państwowych i gmin- nych ośrodków maszynowych w całym kraju wreszcie intensy- wna praca przy remontach ma- szyn i narzędzi rolniczych do wiosennej akcji siewnej.

O ukończeniu remontów za- meldowały m. in. POM-y Fal- ków w woj. kieleckim, Koście- rzyn w woj. poznańskim, Da- browa Niemodlińska w woj. opolskim, Niegłosz, Drobin, Słonek i Minsk Maz. w woj. warszawskim, Strzece Wielkie w woj. łódzkiej. POM-y te sta- nowią przykład dla tych ośro- dów, w których prace remon- towe przebiegają jeszcze zbyt

wolno, a liczba wyremontowa- nych maszyn jest za mała. Najlepiej przebiegają remonty w POM-ach woj. gdańskiego. Wyremontowano tam nie tylko większość maszyn i narzędzi rolniczych do wiosennej akcji siewnej, ale także dużo maszyn zwinno - omlotowych.

Poważnie zaawansowane są także remonty maszyn w woje- wództwach: bydgoskim, opol- skim, lubelskim i wrocławskim. Słabo natomiast przebiegają re- monty w państwowych ośro- dach maszynowych woje- wództw: szczecińskiego, biało- stockiego i koszalińskiego. (PAP)

Pierwszy tom wybranych Mao Tse-tunga

Nakładem „Książki i Wie- dzę“ ukazał się polski prze- kład pierwszego tomu dzieł wybranych Mao Tse-tunga (tu- maczenie z wydania rosyjskie- go, ściśle odpowiadającego chińskiemu wydaniu, które ukazało się w Pekinie).

Wydanie dzieł wybranych Mao Tse-tunga spotyka się ze zrozumiałym zainteresowaniem czytelnika polskiego. W dzie- łach Mao Tse-tunga znajdzie odpowiedź ciekawa a boha- terska walka Komunistycznej Partii Chin, która poprowadzi- ła naród do zwycięstwa. Zwy- czaisto to, o doniosłym zna- czeniu historycznym nie tylko dla losów Chin, ale i całego świata — mogło być osiągnię- cie tylko pod kierownictwem partii wiernie nauce Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina. A dzieła Mao Tse-tunga to wła- śnie przykład konkretnego, twó- rczego rozwinięcia nauki mark- sistowsko-leninowskiej w specy- ficznych warunkach rewolucji chińskiej. Dlatego też dzieła Mao Tse-tunga mają wielkie znaczenie międzynarodowe.

Pierwszy tom obejmuje dzieła Mao Tse-tunga z okresu lat 1926 — 1937. Lata 1924 — 1927, to okres pierwszej rewolucyjnej wojny domowej w Chinach, skierowa- nej przeciwko obecnemu imperia- lizmowi i stojącej na jego u- sługach poszczególnym gene- rałom chińskim, panoszącym się w rozmaitych częściach kra- ju. Walkę tę komuniści prowa- dza w ścisłej współpracy z Kuomintangiem. Stanowi on wówczas szeroką koalicję, w której przeważały demokra-

tyczne ugrupowania burżuazy- ne i pod kierownictwem Sun- Jat-sena wysuwał hasła anty- imperialistycznej i antyfeuda- lnej rewolucji burżuazyjno-de- mokratycznej.

W swych pracach z tego o- kresu Mao Tse-tung rozwija le- ninowsko-stalinowskie wskaza- nia o hegemonii proletariatu w rewolucji burżuazyjno-de- mokratycznej i podkreśla koniecz- ność jak najszybszego wciągnięcia do walki chłopstwa, jako głównego sojusznika proletaria- tu. Prace te miały doniosłe zna- czenie dla ukształtowania słu- żebnej linii partii w walce z so- staciami prawicowymi i „le- wicowymi“ oportunistami. Pierw- si uważali burżuazję za głów- ną siłę napędową rewolucji bur- żuazyjno-demokratycznej w Chinach, a dążąc do współpra- cy z Kuomintangiem ignorowali zupełnie sojusz robotniczo- chłopski. Drugi demagogicznie głosili, że klasa robotnicza po- winna sama przeprowadzić re- wolucję i również ignorowali całkowicie chłopstwo.

W pracy „O klasach spo- łecznościach chińskich“, na pod- stawie głębokiej analizy mark- sistowskiej Mao Tse-tung wskazuje, że „choćbyż liczeb- ność proletariatu przemysłowe- go jest niewielka, to to wła- śnie osobista nowa siła wytwó- rzyła jest najbardziej postęp- ną klasą społeczeństwa Chin, która stała się kierowniczą si- łą ruchu rewolucyjnego... Cui- półproletariat i drobna bur- żuazja są naszymi najbliższymi przyjaciółmi. Prawe skrzydło wahańca jest średniej burżu- azji, może być naszym wrogiem, a jej lewe skrzydło — naszym

przyjacielem; jednakże powin- nyśmy zawsze mieć się na ba- czności i nie dopuszczać do te- go, żeby średnia burżuazja mia- ła możność dezorganizowania naszego frontu“ (str. 21).

Przyszłe wydarzenia w całej rozciągłości potwierdziły słusz- ność tej analizy. W marcu 1927 r. Mao Tse- tung pisał: „Referat o wynikach badań ruchu chłopskiego w pro- wincji Hunan“. Rozwijając się z olbrzymim rozmachem rewo- lucyjny ruch chłopstwa przeciw- ko feudalizm i ich urzędnikom, którzy od wieków wysysali z niego wszystkie sily żywotne, nie był dostępnym przez opor- tunistów wewnątrz partii komu- nistycznej i był nawet przez niektórych atakowany. Po kon- kretnym silykum w prowincji Hu- nan, na podstawie dokładnej znajomości problemów wsi chińskiej i ruchu chłopskiego — Mao Tse-tung daje prawid- łową ocenę tego ruchu, w któ- rym główną rolę odgrywa biedniacy. Wskazuje on, że u- mocnienie sojuszu robotniczo- chłopskiego pod kierownictwem proletariatu jest konieczną prze- słanką zwycięstwa rewolucji.

Słuszna marksiowska ana- liza daje możliwość słusznego przewidywania, pokazuje pers- pektywę rozwoju. „Przedzie- kado niewiele czasu — pisał Mao Tse-tung — a we wszyst- kich prowincjach Chin środko- wych, południowych i północ- nych stanął do walki sekti mi- lionów chłopów, będą oni gwał- towni i niezwykłej energii hur- gan i żadna siła nie zdoła ich powstrzymać. Rozewną wszyst-

kie krepujące ich więzy i po- dadzą do wyzwolenia“ (str. 28).

I Mao Tse-tung stawia wię- dza pytanie: „Czy stanąć przed nimi i kierować nimi? Czy sta- nąć poza nimi i wymachiwać reklamą krytykować ich? Czy też stanąć im na drodze i wal- czyć przeciwko nim?“

Odpowiedź jest jasna: sta- nowczy naród do przecistawie- nia się japońskiej agresji, zde- cydowanie przejmując kierow- nictwo w tej wojnie o wolność i niezależność Chin. Mao Tse- tung w pracach tego okresu wy- znaczona ogólny kierunek rozwo- ju rewolucji, określa rolę partii w rewolucji agrarnej, omawia zagadnienie strategii i taktyki wojennej w poszczególnych fa- zach wojny; w ostatnich latach przegrybię w niektórych okoli- cznościach walka chłopów prze- ciwko obzarnikom, Mao Tse- tung wskazuje, że za tym kry- je się strach przed rewolucją.

„Rewolucja — czytamy — to nie obiad proszony, nie twó- rzenie literatury, nie malowanie czy haftowanie; nie może ona przebiegać tak wytwornie, tak spokojnie i delikatnie, tak grze- cznie i uprzejmie“ (str. 34).

I — zgodnie z teząmi Józefa Stalina wyrażonymi w refera- cji „O perspektywach rewolu- cji w Chinach“, Mao Tse-tung stwierdza: „Wszystcy towarzy- sze rewolucjonści powinni zro- zumieć, że rewolucja narodowa wymaga wielkiego przewrotu na wsi“ (str. 32).

Po śmierci Sun Jat-sena kie- runictwo Kuomintangu prze- chodzi w ręce sprządnących re- akcyjnych elementów z Czang Kai-szekiem na czele, które w 1927 r. przechodzą na stronę kontrewolucji i urządzają krwawe masakry komunistów. Wówczas od rewolucji ode-

szła również burżuazja na- rodowa. Rozpoczyna się o- kres drugiej rewolucyjnej woj- domowej (1927 — 1937), któ- rą cechuje dalszy rozwój bur- żuaznego ruchu agrarnego. W o- parciu o walkę chłopstwa par- tia komunistyczna tworzy sily zbrojne (oddziały Armii Czer- wonej), zakłada bazy rewolu- cyjne, (Czerwone Okręgi), jed- noczy naród do przecistawie- nia się japońskiej agresji, zde- cydowanie przejmując kierow- nictwo w tej wojnie o wolność i niezależność Chin. Mao Tse- tung w pracach tego okresu wy- znaczona ogólny kierunek rozwo- ju rewolucji, określa rolę partii w rewolucji agrarnej, omawia zagadnienie strategii i taktyki wojennej w poszczególnych fa- zach wojny; w ostatnich latach przegrybię w niektórych okoli- cznościach walka chłopów prze- ciwko obzarnikom, Mao Tse- tung wskazuje, że za tym kry- je się strach przed rewolucją.

„Rewolucja — czytamy — to nie obiad proszony, nie twó- rzenie literatury, nie malowanie czy haftowanie; nie może ona przebiegać tak wytwornie, tak spokojnie i delikatnie, tak grze- cznie i uprzejmie“ (str. 34).

I — zgodnie z teząmi Józefa Stalina wyrażonymi w refera- cji „O perspektywach rewolu- cji w Chinach“, Mao Tse-tung stwierdza: „Wszystcy towarzy- sze rewolucjonści powinni zro- zumieć, że rewolucja narodowa wymaga wielkiego przewrotu na wsi“ (str. 32).

Po śmierci Sun Jat-sena kie- runictwo Kuomintangu prze- chodzi w ręce sprządnących re- akcyjnych elementów z Czang Kai-szekiem na czele, które w 1927 r. przechodzą na stronę kontrewolucji i urządzają krwawe masakry komunistów. Wówczas od rewolucji ode-

szła również burżuazja na- rodowa. Rozpoczyna się o- kres drugiej rewolucyjnej woj- domowej (1927 — 1937), któ- rą cechuje dalszy rozwój bur- żuaznego ruchu agrarnego. W o- parciu o walkę chłopstwa par- tia komunistyczna tworzy sily zbrojne (oddziały Armii Czer- wonej), zakłada bazy rewolu- cyjne, (Czerwone Okręgi), jed- noczy naród do przecistawie- nia się japońskiej agresji, zde- cydowanie przejmując kierow- nictwo w tej wojnie o wolność i niezależność Chin. Mao Tse- tung w pracach tego okresu wy- znaczona ogólny kierunek rozwo- ju rewolucji, określa rolę partii w rewolucji agrarnej, omawia zagadnienie strategii i taktyki wojennej w poszczególnych fa- zach wojny; w ostatnich latach przegrybię w niektórych okoli- cznościach walka chłopów prze- ciwko obzarnikom, Mao Tse- tung wskazuje, że za tym kry- je się strach przed rewolucją.

„Rewolucja — czytamy — to nie obiad proszony, nie twó- rzenie literatury, nie malowanie czy haftowanie; nie może ona przebiegać tak wytwornie, tak spokojnie i delikatnie, tak grze- cznie i uprzejmie“ (str. 34).

I — zgodnie z teząmi Józefa Stalina wyrażonymi w refera- cji „O perspektywach rewolu- cji w Chinach“, Mao Tse-tung stwierdza: „Wszystcy towarzy- sze rewolucjonści powinni zro- zumieć, że rewolucja narodowa wymaga wielkiego przewrotu na wsi“ (str. 32).

Po śmierci Sun Jat-sena kie- runictwo Kuomintangu prze- chodzi w ręce sprządnących re- akcyjnych elementów z Czang Kai-szekiem na czele, które w 1927 r. przechodzą na stronę kontrewolucji i urządzają krwawe masakry komunistów. Wówczas od rewolucji ode-

szła również burżuazja na- rodowa. Rozpoczyna się o- kres drugiej rewolucyjnej woj- domowej (1927 — 1937), któ- rą cechuje dalszy rozwój bur- żuaznego ruchu agrarnego. W o- parciu o walkę chłopstwa par- tia komunistyczna tworzy sily zbrojne (oddziały Armii Czer- wonej), zakłada bazy rewolu- cyjne, (Czerwone Okręgi), jed- noczy naród do przecistawie- nia się japońskiej agresji, zde- cydowanie przejmując kierow- nictwo w tej wojnie o wolność i niezależność Chin. Mao Tse- tung w pracach tego okresu wy- znaczona ogólny kierunek rozwo- ju rewolucji, określa rolę partii w rewolucji agrarnej, omawia zagadnienie strategii i taktyki wojennej w poszczególnych fa- zach wojny; w ostatnich latach przegrybię w niektórych okoli- cznościach walka chłopów prze- ciwko obzarnikom, Mao Tse- tung wskazuje, że za tym kry- je się strach przed rewolucją.

„Rewolucja — czytamy — to nie obiad proszony, nie twó- rzenie literatury, nie malowanie czy haftowanie; nie może ona przebiegać tak wytwornie, tak spokojnie i delikatnie, tak grze- cznie i uprzejmie“ (str. 34).

I — zgodnie z teząmi Józefa Stalina wyrażonymi w refera- cji „O perspektywach rewolu- cji w Chinach“, Mao Tse-tung stwierdza: „Wszystcy towarzy- sze rewolucjonści powinni zro- zumieć, że rewolucja narodowa wymaga wielkiego przewrotu na wsi“ (str. 32).

Po śmierci Sun Jat-sena kie- runictwo Kuomintangu prze- chodzi w ręce sprządnących re- akcyjnych elementów z Czang Kai-szekiem na czele, które w 1927 r. przechodzą na stronę kontrewolucji i urządzają krwawe masakry komunistów. Wówczas od rewolucji ode-

(Dokończenie na str. 4)

